

Po trzecie, zaskarżone postanowienie narusza również art. 265 TFUE, gdyż Sąd z jednej strony neguje zaskarżalność pisma z dnia 29 lipca 2009 r., a z drugiej strony również niesłusznie zaprzecza przesłankom dopuszczalności skargi na bezczynność. W ten sposób pozbawiono wnoszącą odwołanie wszelkich możliwości ochrony prawnej.

W końcu postanowienie zawiera szereg błędów w uzasadnieniu i narusza przez to obowiązek uzasadnienia, o którym mowa w art. 81 regulaminu postępowania przed Sądem.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-148/12)

(2012/C 138/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o orzeczenie, co następuje

- Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych⁽¹⁾ przez to, że nie uchwaliła w pełnym zakresie przepisów ustawowych i administracyjnych wymaganych w celu transpozycji tej dyrektywy wzgl. nie poinformowała o tym w pełnym zakresie Komisji;
- nałożenie na Republikę Federalną Niemiec, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, w związku z uchybieniem zobowiązaniu do poinformowania o uchwalonych przepisach w celu transpozycji, okresowej kary pieniężnej w wysokości 148 094,1 EUR za każdy dzień, płatnej na konto środków własnych Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 24 grudnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, s.62